

ærede Minister, hvis han ved sin Bemærkning om, at Lovforslaget trænger til „alvorigere Prøvelse“, har sigtet til Prøvelse i et Udvalg. Jeg ser ikke, hvad der ellers kan menes med, at der kræves en betydeligere Prøvelse, end dette Lovforslag indbyder til. Det kan gennemgaa af den Prøvelse, der overhovedet kan gives et Lovforslag i en Rigsdagssamling. Den højtærede Minister nævnte lejlighedsvis, at der ogsaa maa forhandles med Kultusministeren. Ja, det er muligt, men det er ikke vor Skyld, at den højtærede Kultusminister hverken i Aar eller i Fjor har ment, at Lovforslaget vedkommer ham. Hvis det dog gør det, som den højtærede Justitsministers Udtalelse tydede paa, saa er det ikke vor Skyld, at han ikke er til Stede og deltager i denne Forhandling. Den højtærede Minister lagde megen Vægt paa, at der blev tilføjet en Straffeparagraf for det Tilfælde, at vedkommende efter Fristens Udløb bar et andet Navn end det, han har faaet Lov til at bære. Jeg ved nu ikke, hvorfor der mere skal være Trang til en Straffeparagraf, fordi Lovforslaget indskrænkes til at gælde for et vist Tidrum end ellers. Jeg synes, at de samme Grunde tale for og imod, hvad enten der er sat en Tidsfrist eller ikke, og jeg maa give den ærede Forslagsstiller fra i Fjor Medhold i, at det er en egen Sag at sætte en Straffeparagraf, da nemlig det Navn, som en Person uberettiget bærer, meget ofte bæres af ham uden egen Skyld. Det er andre, som have klæbet Navnet til ham, og dem kan man ikke straffe. Straffen maa begrænses til de Tilfælde, hvor han selv skriver eller nævner sig med det Navn; men saa kan man komme til det mærkelige, at en Mand straffes, fordi han kalder sig med det eneste Navn, hvorunder han er kendt af sine Omgivelser; og det vilde ogsaa være lidt underligt. Disse Bemærkninger gør jeg om den Del af Lovforslaget, som er dets Hovedindhold; nemlig §§ 1—6, som slutte sig til det foregaaende Forslag, og som kun ere bestemte til at være midlertidige. Jeg tillader mig altsaa at tro, at dette Forslag lige saa vel som Forslaget i Fjor egner sig til at nyde godt af de Fordele, som en midlertidig Foranstaltning ogsaa efter den højtærede Ministers Mening bør kunne gøre Krav paa. De Indrømmelser, man ellers gør til en Lov, som kun er en midlertidig Foranstaltning, har dette Lovforslag efter min Mening ogsaa Krav paa. Hvad saa særlig angaar § 7, lagde den højtærede Minister i Overensstemmelse med det ærede Medlem for

Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe), nogen Vægt paa, at Bevillingsmyndigheden blev hos Justitsministeriet. Jeg har allerede paa egne — og jeg haaber ogsaa paa de andre Forslagsstillere — Vegne sagt, at dette ikke skal skille os; vi have der kun taget Hensyn til, at Ministeren i Fjor udtalte, at det vilde blive en Overbebyrdelse af Justitsministeriet. Naar nu den højtærede Minister siger, at man saa i alt Fald maatte have bestemte Regler at gaa efter, naar det skal henlægges til Overøvrigheden, vil jeg indrømme, at den Bevilling, jeg nævnte før, nemlig Kongebrevene, gives før saa vidt efter en bestemt Regel, som den *altid* gives; det er jo en rent kurant Bevilling; men de andre Bevillinger, som gives af Overøvrigheden, ere ikke blot saadanne, som gives efter konstante objektive Regler, saaledes som Ministeren omtalte det med Hensyn til Skilsmisse; det gælder jo ogsaa Separationsbevillinger. Disse Bevillinger gives ikke ad mandatum, for saa vidt de ikke gives i Kongens Navn af Overøvrigheden, men reelt set bliver det ganske det samme. Det er Bevillinger, som gives af Overøvrigheden, og som forudsætte et meget indgaaende Kendskab til mange Forhold og, saa vidt jeg ved, fuldsændig frit Skøn over Tilstanden. Naar man altsaa i Overøvrighedens Haand kan lægge saadanne Sager, der ere meget betydningsfuldere end det, her er Tale om, ser jeg ikke, hvorfor man ikke ogsaa skulde kunne give Amtmændene den her omhandlede Myndighed; men hvis det fastholdes af Ministeren, vil det, som sagt, ikke strande paa vor Modstand.

Endnu skal jeg kun gøre den Bemærkning om den sidste Paragraf, at vi der ganske have holdt os til det foregaaende Forslag; vi have slet ikke droftet, om der var Grund til at gøre Forandring deri. Skulde det ærede Medlem fra Færøerne være til Stede — det er jo sjældent, vi have den Fornøjelse at se ham hos os — vilde det interessere os at høre hans Udtalelse om denne Bestemmelse; men naar der ikke gøres Indvendinger fra hans eller den højtærede Ministers Side, have vi for saa vidt ikke villet gøre nogen Forandring i det oprindelige Lovforslag. Dertil kan jeg indskrænke mig.

Justitsministeren (Rump): Jeg skal gøre nogle faa Bemærkninger til de Udtalelser, som nu ere fremkomne. For saa vidt der blev talt om dem, som mente, at Folk helst skulde lade være at gøre Vrøvl